

Тъй свършихъ своя подвижъ. Теопемтъ и Теона (прѣимнѣванъ отъ сѣщаго въ тѣмнищъ-тѣ Синесіи, т. е. испъзненъ съ разсѣмъ), кон-то единъ слѣдъ дѣбгыго отидохъ ко Госоду, кому-то да бжд. слава до вѣкы аминъ.

Въ тоа день прѣподокна, мать Сиглитіа.

Та вѣше Македонка, а възпитанна въ Александріѣ, дѣто вѣхъ са прѣселани нейнитѣ родители, кой-то вѣхъ благородни и честни; а знаменити по благочестіе-то си и славни спорѣдъ когаство-то. Кога-то Сиглитіа отрасте, за нейнѣ-тѣ хубость и добродѣиѣ, мнозина ѣ искахъ да са ѣжени: нѣ та, като желаше да остане дѣвица, и да има своѣ-тѣ любовь повече камъ Христа Господа, напусти свѣтовны-тѣ мзавы и вѣде са на добродѣтелный постъ и трѣдъ: съ това та обори подвижника на тѣлесно-то сѣпращеніе, и обърна ѣма си камъ Бога.

Нѣ накрай живота си та сполети отъ искѣителя това, кое-то нѣкога дочака и богатый Іовъ; защо-то ѣ налѣти люта тѣлесна колѣсть отъзнь и отвѣтрѣ до толко-